

La marcà dels jònecs del ramader Carles Orient

ALBELLA

El ramader local Carles Orient "el Borrós" va fer la marcà de jònecs de la seua ramaderia als corrals de l'Escorpié. Com cada any per estes dates, Carles recull una bona quantitat d'aficionats, amics i parents per tal que l'ajuden a ficar les marques als animalets nascuts aquest any i que ja tenen entre sis i onze mesos d'edat. La tasca comença, més o menys, a partir de les nou del matí amb un bon esmorzar arremullat amb bona vinatxa. Entre tant, els jònecs ja estan triats als corrals de la placeta. Després de l'esmorzar, els sis o set "invitats" més valents es preparen dintre de la placeta esperant que se solte el primer animallet, en canvi el carròs d'invitats més gros es va acoblant per darrere dels burladeros i per damunt del muntó de bales de palla que fa de graderio fora de la placeta. A tot açò, també està la fogata en marxa i els ferros que han de marcar als jònecs ja estan calfant-se, amb la vigilància dels fogaoners i encarregats dels ferros, Donís i el Turlo. Comença la tasca, i per la porta del corral apareix el primer jònecc com una venturera. L'animallet dóna tres o quatre voltes a la placeta amb el rabo tou, però cal fer-se l'ànim i agafar-lo. El primer en ficar-se cara a cara amb la intenció és Felipe, l'home d'Immaculada la de Genaro. L'encontre jònecc-Felipe acaba en este contra la paret i, encara que la tabalà no és greu, ha d'intervindre Oscar el metge i ficar-li uns punts. No passa res, encara que Felipe, després del revolcò... a vore els bous-des de la barrera!

Cada jònecc ha d'agarrar-se i s'ha de tirar per terra, lligar-li les potes i procurar que no es mogue per tal de ficar-li els ferros calents al llom. No donaven massa facilitats per agafar-los i tombar-los per terra, cada animallet eixia fet una fera i abans que el jònecc, el revolcò se l'emportava el primer que intentava agafar-lo. Els que van acabar amb més pols per damunt van ser Fabian de Bossa i Juanito el de Rossell. Encara que el numeret allí el van fer quasi tots,

la majoria eren forasters. En acabar, qui més i qui menys tenia rascanyades i refregons per la major part del cos. Però el Borrós, que ho tenia tot pensat, ja va preparar xulles, botifarres, xorissos, all i oli, vi, i tot el que feia falta per recuperar les forces perdudes pel matí.

